

[Justitsministeren.]

af Hensyn til Samfundets Tarv. Ikke mindst i Juristkredse, der vel var dem, som havde det bedste Kendskab til Sagerne Enkelt-heder, gjorde der sig svære Betænkeli-gheder gældende ved en Del af de Resultater, Loven førte til. Ogsaa her paa Rigsdagen er saadanne Betænkigheder kommet til Orde. Man havde Følelsen af, at der i Rets-opgøret blev gaaet for rigoristisk frem i de smaa Sager, og at Domspraksis var noget for-skellig. Det kan vist kort siges saaledes, at man fra alle eller næsten alle Sider var enig om, at der var noget, som burde rettes, om end der naturligvis var delte Meninger om, hvad og hvor meget der skulde ændres.

Nægtes kan det heller ikke, at Opgaven for Domstolene har været uhyre vanskelig, dels fordi man ikke straks kunde have til-strækkelig Klarhed over, hvori de forskel-lige Arter af Forseelser bestod, dels fordi der i selve Loven var givet saa forholdsvis faa Direktiver om, hvorledes de forskellige Forseelser burde bedømmes. Dette maatte naturligvis, som jeg før nævnte, føre til, at Domstolenes Praksis i Begyndelsen blev noget uensartet baade med Hensyn til Be-dømmelsen af de forskellige Forseelsers Art og med Hensyn til Strafadmaalingen. Jeg tror, jeg kan sige, at en stor Del af den of-fentlige Mening saavel som største Delen af den juridiske Verden i Konsekvens af alt det, jeg her har fremført, fandt det rime-ligt og betimeligt, at Loven blev under-kastet en Revision.

Da den i November Maaned tiltraadte Regering ganske delte denne Opfattelse, nedsatte jeg i Forstaaelse med Regeringen som bekendt under 21. November 1945 et Udvalg med Departementschef Svendsen som Formand med den Opgave at foretage en kritisk Gennemgang af Straffelovstillægget med det sig dertil sluttende Retsplejelovstil-læg og med det Formaal at afgive en Be-tænkning om, paa hvilke Punkter det efter Udvalgets Mening maatte være paakrævet at søge gennemført Ændringer af Love-nes Bestemmelser.

Som Resultat af Udvalgets meget for-cerede Arbejde med det omfattende Stof, der forelaa, idet det fra Justitsministeriets Side blev understreget, at Sagen maatte fremskyndes mest muligt, forelaa der i Slutningen af Januar en Betænkning, hvor-til der knyttede sig to af Udvalget udarbej-dede Lovudkast. De Principper, der laa til Grund for Udvalgets Betænkning og Lov-udkastene, var, at de Handlinger, der er kriminaliserede ved Straffelovstillægget, med ganske enkelte Undtagelser maatte

anses for at være saa strafværdige, at det var berettiget at belægge dem med Straf ved en Lov med tilbagevirkende Kraft. I det strafbares Omraade foreslaas derfor kun ubetydelige Ændringer, men det var Udvalgets enstemmige Opfattelse, at den ved Straffelovstillægget foreskrevne Mini-mumsstraf af 4 Aars Fængsel, der kun under formildende Omstændigheder efter Loven, som den nu er, kan nedsættes til Fængsel i 1 Aar, havde virket uheldigt og havde medført, at en Række af de Forhold, som var inddraget under Loven, var blevet straffet for strengt, strengere end paakrævet af præventive Hensyn, strengere end den almindelige Retsfølelse kræver det og strengere, end det ud fra kriminalpoli-tiske og samfundsmæssige Hensyn kunde anses for hensigtsmæssigt og forsvarligt.

Det juridiske Udvalg ansaa derfor en Ændring af Straffelovstillægget for paakræ-vet uanset de Ulemper, der naturligvis vilde være forbundet med Ændring af Lovens Regler, efter at Loven en Tid havde været i Kraft, og efter at en betydelig Del af de efter Straffelovstillægget strafbare Hand-linger var blevet pådømt.

I Forbindelse med Ændringerne mente Udvalget derhos, at det vilde være paakrævet at korrigere de Domme, der allerede var afsagt.

De principielle Synspunkter, der saale-des laa til Grund for Udvalgets Betænkning, kunde jeg i det store og hele tiltræde. Der-for ansaa jeg det for rigtigst at føre det af Udvalget udarbejdede Udkast vedrørende Straffelovstillægget frem til Behandling i Rigsdagen uden væsentlige Ændringer, saa-ledes som det skete ved det af mig i Folke-tinget fremsatte Lovforslag. Paa forskellige Maader kom det Forslag, som jeg forelagde det andet høje Ting, dog til at afvige fra Udvalgets, idet jeg paa forskellige Omraader skærpede de af Udvalget foreslaaede Mild-nelser. At komme nærmere ind herpaa finder jeg ikke har Betydning i Dag, idet det nu kun kan have historisk Interesse. Folketin-get har derefter behandlet det af mig fore-lagte Lovforslag, som bl. a. indførte en Minimumsstraf paa 1 Aar og indførte Ad-gang til under særlig anførte formildende Omstændigheder at kunne gaa ned til ½ Aar med det Resultat, at der ikke i Folke-tinget har kunnet skabes et Flertal for en Minimumsstraf paa 1 Aar, saa lidt som for Nedsættelse af Straf til ½ Aar under for-mildende Omstændigheder.

Resultatet af Folketingets meget ind-gaaende Behandling og Forhandlingerne mellem Folketingsudvalget og mig er der-